

Ressourceforløb er en success – for dem som får det.

Sandheden om Beskæftigelsesministeriets reformværk.

Beskæftigelsesministeriet har d. 01/01-2013 lavet en ny fleks og førtidspensionsreform, som giver kommunerne mulighed for at hjælpe en borger tværfagligt, som har komplekse problemer udover ledighed, og som umiddelbart ikke kan tilkendes førtidspension eller et fleksjob.

Målgruppen for Ressourceforløb præciseres i en vejledning, som beskriver at det kan være borgere der har været på offentlige ydelser i en længere periode, eller som har helbredsproblemer, misbrug, sociale forhold m.v

STAR har i deres vejledning til kommunerne beskrevet at der nu er tale om et ”led i sagsbehandlingen”

Et led i sagsbehandlingen betyder, at der ikke er tale om en afgørelse, som kommunen træffer – men at der er tale om at påbegynde en sag, for at finde ud af hvad der skal ske i det fremadrettede forløb.

Tilbage sidder en gruppe mennesker, som ikke modtager nogen offentlige ydelser enten pga. ægtefælle eller en kæreste. Disse mennesker er yderst udsatte mennesker og har hårdt brug for en tværfaglig indsats, så de kan komme tilbage på arbejdsmarkedet i et omfang de kan klare.

Der er også den gruppe af mennesker, som har været på kontanthjælp i mere end 5-10 eller 15 år, som ikke har udsigt til at komme på arbejdsmarkedet indenfor nærmeste tid. Disse mennesker er fortsat ikke blevet visiteret til et ressourceforløb, selvom det lægelige er afklaret - så fastholder kommunen fortsat at de ikke er omfattet af målgruppen for Ressourceforløb. Dette på trods af at reformen er blevet implementeret snart for to år siden. Så har man fra kommunens side stadigvæk ikke fundet ud af det endnu.

Det er af min opfattelse at Beskæftigelsesministeriet og Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering har afviklet en del af de grundlæggende retsprincipper, og frataget borgeren sine klagemuligheder og dertilhørende retssikkerhed. Kigger vi på Forvaltningsloven og Retssikkerhedsloven, så er der nogle uskrevede retsregler, som ikke bliver overholdt i praksis.

Konsekvensen af at visiteringen ikke foretages rettidigt er at borgeren fastholdes i kontanthjælpssystemet eller på ægtefælleforsørgelse og gensidig forsørgerpligt uden nogen ydelse.

Hertil bør man kigge på nogle grundlæggende retsprincipper som beskrives i følgende spørgsmål:

Hvornår er en borger omfattet af personkredsen for f.eks. ressourceforløb eller fleksjob (ledighedsydelse)

- Er man omfattet af målgruppen når kommunen visiterer eller når borgeren opfylder kravet i lovgivningen?

Har Rehabiliteringsteamet bemyndigelse til at indstille med tilbagevirkende kraft, hvis en borger har været omfattet af målgruppen på et tidligere tidspunkt?

Kan en borger søge ressourceforløb, med dertilhørende klagemulighed som kan påklages til Ankestyrelsen?

I forvaltningsloven står det skrevet

§ 7. En forvaltningsmyndighed skal i fornødent omfang yde vejledning og bistand til personer, der retter henvendelse om spørgsmål inden for myndighedens sagsområde.

Stk. 2. Modtager en forvaltningsmyndighed en skriftlig henvendelse, som ikke vedrører dens sagsområde, videresendes henvendelsen så vidt muligt til rette myndighed.

- I tilfælde, hvor kommunen ikke har vejledt korrekt fra start af – findes der en beretning fra Ombudsmanden som beskriver at en borger skal stilles som om at kommunen havde vejledt korrekt fra start af.

Er konsekvensen af at kommunen har vejledt forkert, så skal der ske en efterbetaling af den manglende ydelse.

I forhold til at klage, så præciseres borgerens mulighed for at klage i Forvaltningsloven §16.

Vi er inde og pille i noget fundamentalt i vores velfærdssystem, hvor rets tilstanden for borgere, som ikke har mulighed for at klage, er efterladt i et hul, uden nogen mulighed for at få en klagevejledning, som kan sendes til en højere instans end kommunens forvaltning.

Konsekvensen af den manglende retssikkerhed mærkes på borgerens pengepung og helbredet. Det bidrager således heller ikke til at hjælpen iværksættes rettidigt, når syge borgere systematisk fratages dertilhørende muligheder og manglende hjælp.

Hvilken retsvirkning vil en klage til Ankestyrelsen i praksis få?

- Kan en klage til Ankestyrelsen over at en borger er blevet visiteret for sent, få retsvirkning således at der sker realudligning af differencen imellem den daværende og primære ydelse?

Jeg ser en stigende tendens i vores velfærds- og retssamfund hvor forvaltningsretlige uskrevne retsregler i Forvaltningsloven og Retssikkerhedsloven tilsidesættes, til fordel for kommunal kassetænkning.

Det er på tide, at vi står sammen i en tid hvor embedsværk og spareøvelser fylder for meget i debatten, og fokuserer på det helt grundlæggende. Nemlig at vi står sammen, og kræver en anstændig sagsbehandling af syge mennesker.

Er det for meget forlangt?

Deniz Mercan

- En del af Syg i Aalborg gruppen.